

Cetewayo
LIEFDE OP
HET EERSTE
GEZICHT

“MIJN PA ZEI ALTIJD: EERST EEN BOOT EN DAN PAS EEN HUIS.” DAVID MURRIN KREEG DE LIEFDE VOOR ZEILSCHEPEN MET DE PAPLEPEL INGEGOTEN. DUS TOEN HIJ EEN ADVERTENTIE ZAG VAN EEN 14,5 M LAURENT GILES-ONTWERP, HOEFDE HIJ NIET LANG NA TE DENKEN.

Da's pas comfortabel: een luie stoel - die onder zeil vanzelfsprekend niet in gebruik is.

Twee dagen nadat David Murrin de betreffende advertentie in een Engels zeiltijdschrift zag staan, reisde hij met z'n broer af naar Pembrokeshire in Wales om het jacht eens beter te bekijken. Maar dat viel tegen. Al wat David zag liggen, was de romp van het jacht waarvan de klassieke overhangen de kwaliteiten uitstraalden van z'n bekende ontwerper. Bovendien had *Cetewayo*, want zo heette het schip, een historie als wedstrijdjacht en leek het zo op het eerste gezicht, ondanks zijn slechte staat, een enorm potentieel te hebben. "Eén blik was genoeg", zegt David nu. "Ik móest het schip gewoon hebben." Die ene blik kostte hem in 1989 een slordige 30.000 euro en een hoop hoofdbrekens, maar dat wist hij toen nog niet...

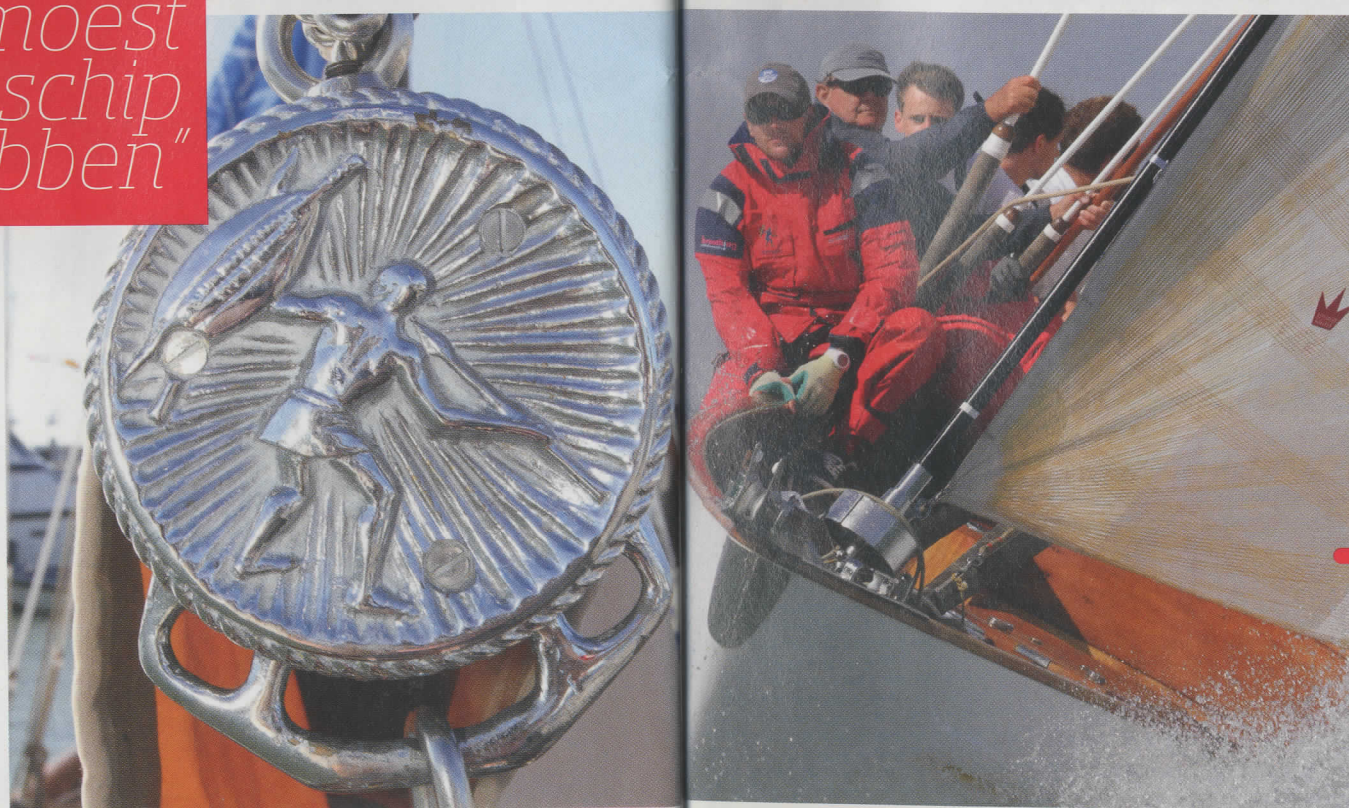
Spoorloos verdwenen

De constructie van het jacht bleek eigenlijk beter dan verwacht. Het schip was door Morris & Lorrimar uit Clyde, Schotland, gebouwd op eiken spanten met teakhouten gangen onder de waterlijn en mahonie gangen boven water. Datzelfde materiaal was gebruikt voor de dekken en de opbouw. Toen David Murrin het schip kocht, was echter het complete interieur eruit gesloopt.

De tweede eigenaar, Brian Stewart, had *Zulu* - de oorspronkelijke naam - extensief gebruikt in het offshore-circuit van de Royal Ocean Racing Club, maar na twintig jaar vond hij het tijd voor een nieuwe boot. Die kreeg ook de naam *Zulu* en de oude *Zulu* werd omgedoopt tot *Cetewayo*, de naam van een beroemde Zoeloe-koning. *Cetewayo* kreeg een ligplaats aan een mooring in de jachthaven van Camper & Nicholson in Gosport en leek daar langzaam te worden vergeten. Tot in Gosport ene Humprey Polson opdook, die een aanbidding deed op het jacht en het personeel van de jachthaven overhaalde hem alvast de sleutel te geven. Je raadt het al: niet lang daarna was *Cetewayo* spoorloos verdwenen. Het duurde een halfjaar tot nota bene een medewerker van Camper & Nicholson in Pembroke het jacht ontdekte, verstopt in een nabije kreek. Er werd contact opgenomen met Brian Stewart en beslag gelegd op het schip. Helaas pas nádat Polson het uit het water had laten halen en het binnenwerk eruit had gesloopt. Polson wist een betalingsregeling voor elkaar te krijgen, maar toen

CETEWAYO
Ontwerp: Laurent Giles, 1954
Klasse: 35' Waterline Sloop
Bouw: 1955 - 1957
Werf: Morris & Lorrimar, Clyde, Schotland
Lengte over alles: 14,55 m
Lengte over dek: 11,05 m
Breedte: 3,38 m
Diepgang: 2,51 m
Waterverplaatsing: 17,69 ton

"Eén blik was genoeg - ik móest dat schip hebben"

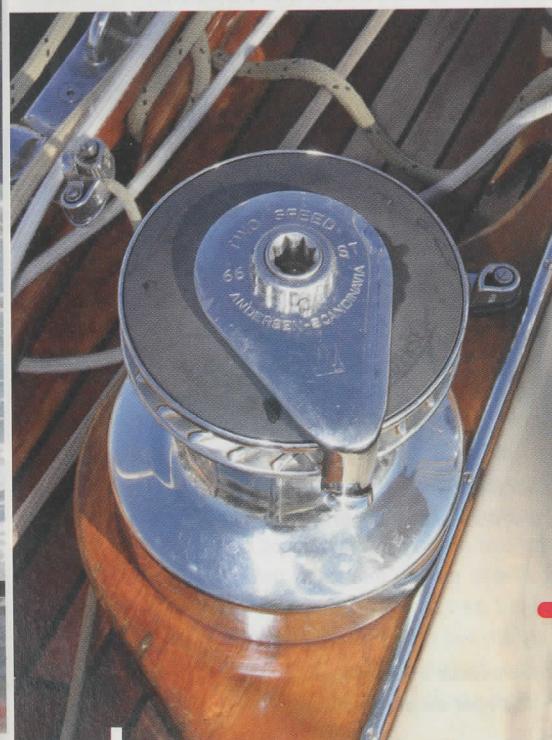
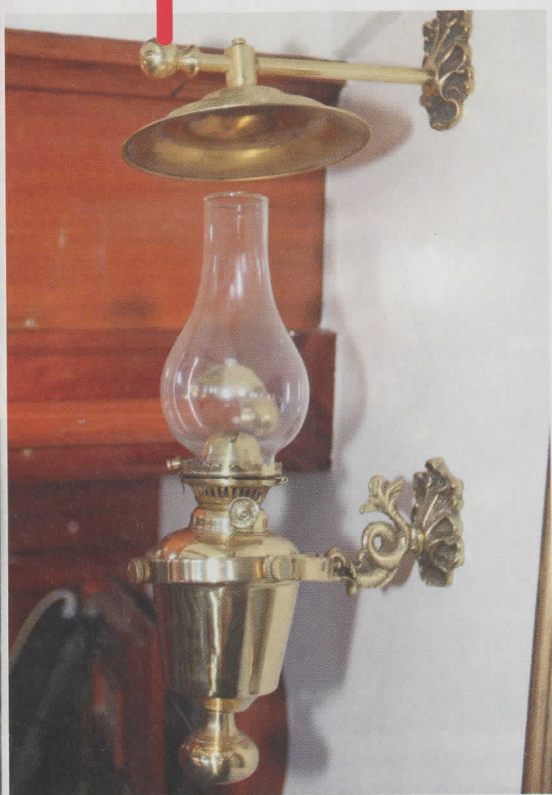
Cetewayo heette oorspronkelijk *Zulu*, maar die naam werd door z'n eerste eigenaar meegenomen naar diens nieuwe wedstrijdjacht.

Cetewayo wordt door z'n eigenaar David Murrin sinds de aanschaf in 1989 intensief gebruikt als wedstrijdjacht.

Cetewayo is genoemd naar een beroemde Zoeloe-koning die is vereeuwigd in het giekbeslag voor de grootschoot.

Van Cetewayo bleven maar een paar originele onderdelen over. Het jacht werd zo goed als herbouwd. Eigenaar Murrin had de originele bouwtekeningen weten te bemachtigen, wat het werk eenvoudiger maakte.

Scheepstimmerman Chris Bailey was verantwoordelijk voor de herbouw van het interieur en hij deed dat geheel volgens de 'klassieke standaard'. Het resultaat was feitelijk een stuk beter én klassieker dan het origineel.

Originele details in de aankleding maken de uitstraling helemaal compleet.

Het binnenwerk is zelfs beter én klassieker dan het origineel

Voor de restauratie koos David Murrin voor een 'organische' aanpak: Cetewayo zou in eerste instantie zodanig worden opgeknapt dat het schip een seizoen wedstrijden kon varen en zijn familie er ook plezier van zou hebben. Die eerste opknopbeurt duurde echter al acht maanden.

bleek dat hij niet in staat was om aan z'n verplichtingen te voldoen, eiste Stewart dat hij het schip zou verkopen. En daar komt David Murrin in beeld, die direct toegeeft dat hij in de loop der jaren nog eens een veelvoud van het aankoopbedrag heeft gespendeerd om het jacht weer in topconditie te krijgen.

De klassieke standaard

Voor de restauratie koos Murrin voor een 'organische' aanpak: Cetewayo zou in eerste instantie zodanig worden opgeknapt dat het schip een seizoen wedstrijden kon varen en zijn gezin er ook plezier van zou hebben. Die eerste opknopbeurt duurde echter al acht maanden. Uiteindelijk bleven van de romp toch maar een paar originele onderdelen over en werd het jacht zo goed als herbouwd. Gelukkig had Murrin de originele bouwtekeningen weten te bemachtigen, wat het werk eenvoudiger maakte. Scheepstimmerman Chris Bailey was verantwoordelijk voor de herbouw van het interieur en deed dat geheel volgens de 'klassieke standaard'. Waarmee het binnenwerk van Cetewayo feitelijk een stuk beter én klassieker werd dan het origineel.

Eenmaal op het water stak de jonge bemanning al z'n tijd in het vinden van de 'sweet spot' van het jacht en het optimaliseren van de prestaties. Tijd aan boord was van wezenlijk belang, want Cetewayo bleek geen boot die je na een middagje zeilen in de vingers hebt. "Het belangrijkste was misschien wel het ontwikkelen van het besef dat races winnen met deze boot mogelijk moest zijn", zegt Murrin. En hij kreeg gelijk. In z'n eerste seizoen op de wedstrijd-banen won Cetewayo de Round the Island Race (rond het eiland Wight) in z'n klasse.

Fijn slijpen en tunen

Cetewayo is een zwaar schip en doet het bij uitstek goed onder zware omstandigheden. Ruimwinds bleek het schip zeker opgewassen tegen modernere broeders en zusters, maar aan de wind gaf Cetewayo te veel toe op andere schepen. Murrin besloot Cetewayo te optimaliseren voor CHS

(Channel Handicap Rating System). De kiel werd aangepast, er kwamen nieuwe instrumenten aan boord, nieuwe lieren, de bakstagen werden verplaatst en de lay-out van de kuip werd aangepast. In de jaren daarop werd nog de spiegel aangepakt, kreeg het roer een andere vorm en werd het versterkt en werden potdeksel en zaathout vervangen. Dacron en Mylar zeilen ruilde de eigenaar in voor Kevlar en ook het tuigplan paste hij aan.

David Murrin: "Waar het op neerkwam was dat alle 'power' die Cetewayo in zich heeft, zo effectief mogelijk moet worden omgezet in snelheid. En dat werkte. Uiteindelijk durfden we zelfs een Code Zero aan. Niemand geloofde dat het schip heel zou blijven, maar dat bleef het wel." Alle aanpassingen én alle uren die de bemanning in de boot had gestoken, betaalden zich in 1997 en 1998 uit toen Cetewayo in een vloot van moderne IRC-jachten de eindoverwinning in de prestigieuze IRC Hamble River-winterwedstrijden voor zich opeiste. Daarna vond Murrin het eindelijk tijd om Cetewayo terug te brengen naar het terrein waarvoor de boot ooit was gebouwd: offshore wedstrijden.

In z'n allereerste wedstrijd op zee versloeg Cetewayo het Sparkman & Stephens-ontwerp *Sunstone* (een vinkielers uit 1964). Een memorabele overwinning, omdat Cetewayo lange tijd achterin het veld lag in een windstilte. Murrin gebruikte die windstilte om aan boord een lekkere maaltijd te maken voor de bemanning die daarna op scherp stond toen de wind na een shift van 120 graden snel aantrok. Cetewayo pakte de ene na de andere tegenstander en eindigde tenslotte als eerste. Het zou niet de laatste offshore overwinning zijn.

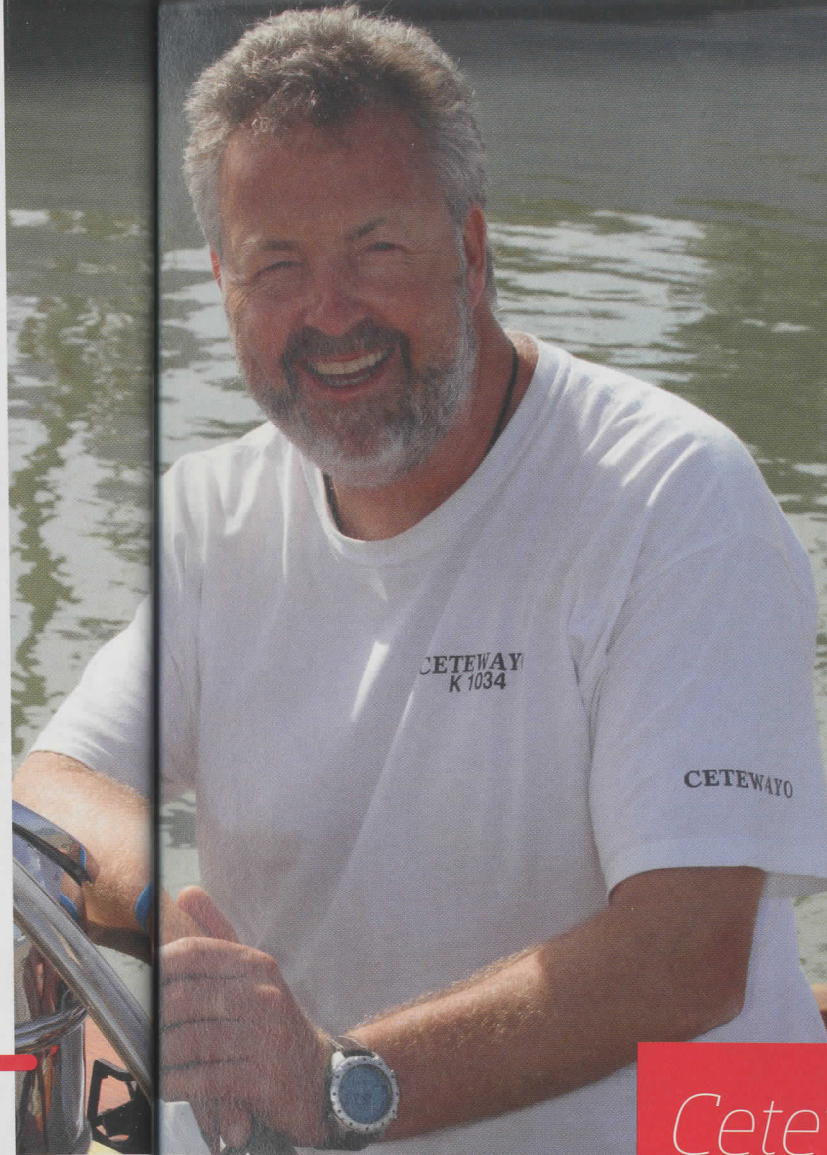
Murrin besloot Cetewayo te laten optimaliseren voor IRC en opnieuw met succes. Vanaf 12 knopen wind maakte Cetewayo de verwachtingen waar, al bij 16 knopen presteerde het jacht beter dan je op basis van z'n handicap

"Ik heb de restauratie nooit als 'taak' gezien, maar als een voorrecht"

Cetewayo kan zich uitstekend meten met moderne wedstrijdboten. Op handicap doet de klassieker het ongekend goed.

Eigenaar David Murrin was mede-oprichter van de British Classic Yacht Club.

zou mogen verwachten en met meer dan 20 knopen wind liet Cetewayo menig modern jacht achter zich. Tijdens de America's Cup Jubilee Regatta bijvoorbeeld - in 2001 ter ere van 150 jaar America's Cup - werd Cetewayo derde in IRC 3. En in de America's Cup Round the Island Race eindigde het jacht op berekende tijd slechts twaalf seconden achter de Maxi Pyewacket - destijds een 'state of the art' racer van 26 meter...

British Classic Yacht Club

Murrins liefde voor klassieke jachten kwam nog eens goed tot uiting in 2002 toen hij medeoprichter was van de British Classic Yacht Club, waarvan hij tevens twee jaar lang de Commodore was. In de British Classic Yacht Regatta die de club jaarlijks organiseert, was Cetewayo natuurlijk altijd van de partij en won meer prijzen dan elke andere deelnemer. Zijn enthousiasme voor klassieke schoonheden is blijkbaar besmettelijk. Het aantal leden van de Classic Yacht Club is gegroeid van de oorspronkelijke tien tot meer dan tachtig. Als hem wordt gevraagd of de restauratie (die uiteindelijk negen jaar in beslag nam) het allemaal is waard geweest, is Murrin beslist: "Ik heb het nooit als een 'taak' gezien, veel meer als een fascinerend proces. Mijn ziel en zaligheid zitten

in die boot, mijn kinderen zijn erop opgegroeid. Het was een voorrecht om hen op dit schip te leren zeilen. Om mijn kennis op ze over te dragen. Voor mij was het de ervaring van m'n leven." Volgens David verandert een boot zelfs iemands levenshouding. "Ik vind dat je met je schip een levenslange relatie moet aangaan. Het is voor mij in elk geval het meest bevredigende wat ik ooit heb gedaan."

De oceaan over

En wat brengt de toekomst? De winst - op berekende tijd - in de Transpac van 2013 door de legendarische, 77 jaar oude Sparkman & Stephens yawl *Dorade* inspireert David. Hij heeft z'n zinnen gezet op de Transatlantic Race van Newport, Rhode Island, naar Cowes die eind juni van dit jaar van start gaat. En waaraan ook *Dorade* zal deelnemen trouwens. Dat wordt ongetwijfeld een gedenkwaardige strijd tussen twee oude dames. 🌊

Cetewayo is geen schip dat je na een middag zeilen 'in de vingers' hebt

